

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1933.

For Personer, der ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Alderdomsunderstøttelse, bestemmes Aldersrentens faste Beløb ved den Alder, de havde, da de opnaaede Alderdomsunderstøttelse. Dersom disse Personer ved Lovens Ikrafttræden oppebærer en Alderdomsunderstøttelse, der er større end den Aldersrente, der maatte tilkomme dem, kan Kommunalbestyrelserne, for saa vidt det skønnes nødvendigt, forhøje Aldersrenten med et Beløb, der i det højeste maa udgøre fire Femtedele af Forskellen mellem Alderdomsunderstøttelsen og den dem efter Loven paa det ovennævnte Tidspunkt tilkommende Aldersrente. For saa vidt saadant Tillæg ydes, skal det dog for hvert Aar, der følger efter Lovens Ikrafttræden, nedsættes med mindst een Femtedel.

Af det Beløb, hvormed Aldersrenten saaledes forhøjes, ydes Refusion af Forsørgelseskommunen og Statskassen efter Reglerne i §§ 14 og 17.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 19 i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente og § 20 i Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente blev Regeringen bemyndiget til ved kongelig Anordning at sætte disse Love i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil saadant sker, forbliver ifølge de nævnte Bestemmelser den tidligere for hele Kongeriget gældende Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet gældende for Færøerne.

Hovedforskellen mellem Loven af 1908 og Aldersrenteloven ligger i, at der efter den førstnævnte Lov ydes Understøttelse efter de kommunale Myndigheders Skøn i hvert enkelt Tilfælde, medens Aldersrenteloven fastsætter faste Takster, saaledes at enhver, der opfylder de i Loven fastsatte Betingelser for at opnaa Aldersrente, har Krav paa at oppebære et i Loven fastsat aarligt Beløb.

Efter at Spørgsmaalet om Aldersrentelovens Udvidelse til Færøerne flere Gange havde været behandlet i Færøernes Lagting, har Lagtinget i den i 1932 afholdte ordentlige Samling vedtaget et Forslag til en særlig Lov for Færøerne om Aldersrente.

Naar Lagtinget har ønsket Spørgsmaalet løst ved Gennemførelse af en særlig

Lov, skyldes det, at det paa to Punkter har foreslaaet saa væsentlige Ændringer i de i Loven af 1. Juli 1927 fastsatte Bestemmelser, at Lagtingets Forslag ikke vil kunne gennemføres ved Udfærdigelse af en kongelig Anordning i Medfør af Bestemmelsen i § 20 i denne Lov.

Lagtinget har saaledes foreslaaet, at Aldersgrænsen for Opnaaelse af Adgang til Aldersrente i Overensstemmelse med Loven af 13. Marts 1908 sættes til det 60de Aar, medens Lovene af 7. August 1922 og 1. Juli 1927 sætter Grænsen ved det 65de Aar. Endvidere har Lagtinget foreslaaet, at Statskassen refunderer Kommunerne ni Tolvtedele af Udgifterne til Aldersrente, medens Statskassen ifølge Loven af 1. Juli 1927 kun refunderer Kommunerne syv Tolvtedele af Aldersrenten. Med Hensyn til disse Bestemmelser henvises til Bemærkningerne nedenfor til Lovforslagets §§ 1 og 17.

Nærværende Lovforslag er — bortset fra de nedenfor angivne Ændringer og enkelte Afvigelser af redaktionel eller uvæsentlig Karakter — udarbejdet i nøje Tilslutning til det af Lagtinget vedtagne Forslag.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget henvises til nedenstaaende Bemærkninger.